A°. 1829. N°. 108

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG DEN 9 SEPTEMBER.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, ontvangen hebbende eene missive van Zijnheer den Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland, van den 8sten dezer maand, houdende, dat uit den inhoud van Zijner Majesteits besluit, van den 22 Junij 1826, N°. 108. Hoogstderzelver bezorgdheid zal zijn gemelijk geworden, om door bespoediging van het Kadaster, eene meer billijke en evenredige verdeeling der grondlasten daar te stellen. Dat de voordeelen bekend zijnde, welke uit de tot standbrenging van hetzelve zullen voortvloeijen, en bijzonder dat de grondeigenaren in deze stad het hooge belang inziende, om alle mogelijke bouwstoffen, welke voor de schatting van eenig nut kunnen zijn, bijeen te verzamelen, dezelve en verder die zulks maar eenigzins zal aangaan, hiertoe wel zullen willen medewerken. Geven daarvan op dezen kennis aan elk en een iegelijk die zulks zoude mogen aangaan, en noodigen dezelve, benevens alle *Administrateuren* en *Rentmeesters van kerken*, *diaconien* of dergelijke *inrigtingen* en *administratien*, uit, om de huur-contracten van hunne eigendommen en van de door hun beheerde goederen, loopende over het tijdvak van 1816 tot 1826, ten gebruike der beambten van het Kadaster gereed te houden en aan dezelve mede te deelen, hetzij die mogten zijn geregistreerd of niet; terwijl voorschreven beambten, zijnde de Controleur *G. van Olden*, en de Schatter *A. Beelo*, zullen worden vergezeld door *Carel Blaauwaar, Jr.*, als aanwijzer. Vermanende Burgemeester en Wethouders voornoemd elk en een iegelijk, om dezelve in hunne werkzaamheden behulpzaam te zijn, en al de opgaven en inlichtingen te geven, welke dienstig gevoordeeld worden.

En ten einde niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is, en aan de belanghebbende administratien worden toegezonden.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 25. September 1828.

J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. A. DU PUI.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebbende de circulaire missive van Zijne Excellentie den Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland, van den 15. Augustus jl., (P. B. N°. 81) houdende aanbeveling tot het in acht nemen der bepalingen van het Koninklijk besluit, van den 6. Mei 1824, (*Staatsblad* N°. 32) omtrent het daarstellen van *veiligheids maatregelen* bij het aanwenden van stoomwerktuigen; — herinneren bij dezé een ieder die zulks zoude mogen aangaan, aan de Publicatie van Burgemeester en Wethouders dezer Stad, van den 14. Junij 1824, waarbij gemeld Koninklijk besluit is bekend gemaakt; met aanmaning om hetzelve ten opzigte van alle stoomwerktuigen, hoe ook genaamd, naauwkeurig en voortdurend na te leven, bijzonderlijk, om overeenkomstig art. 1. van meergenoemd besluit, geene stoomwerktuigen daar te stellen, zonder dat daarvan, door tusschenkomst van het Plaatselijk Bestuur, aan den Gouverneur der Provincie aangifte is gedaan; kunnende aan een ieder die zoodanige aangifte mogt te doen hebben, van het model der acte waarbij zulks moet geschieden, ter Secretarie dezer Stad inzage worden verleend.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 3. September 1829.

J. G. DE MEY,
Ter ordonnantie van dezelve,
P. A. DU PUI.

GRIEKENLAND.

ARGOS den 23 Julij. Heden is de nationale vergadering door den President geopend met de navolgende aanspraak:

„Mijnheeren de vertegenwoordigers der natie. Ik wensch mij geluk met mij in ulieder midden te bevinden, en acht mij gelukkig u rekenschap van mijn bestuur te kunnen geven. Gebukt onder eenen moeijelijken arbeid, waartoe mijne krachten ontoereikende zijn, heb ik vurig verlangd mij door uwe medewerking te zien verligt. Indien de staat mijner gezondheid het mij toeliet, zoude ik u het verslag voorlezen, waarbij ik achtereenvolgens al de belangen voorneem, welke de nationale vergadering van Trézène mij heeft toevertrouwd, en de maatregelen, welke ik genomen heb om ze te behartigen en te handhaven. Men gaat u dit verslag voorlezen; gij zult het, Mijnheeren, naauwkeurig onderzoeken, en er u oordeel over vellen."

De staats-secretaris leest vervolgens de redevoering, luidende:

De President van Griekenland aan de 4de nationale vergadering der Grieken, enz. Zij werd met een diep stilzwijgen en eene groote oplettendheid aangehoord, zoowel door de vertegenwoordigers, als door de talrijke schaar toehoorders, die de tribunen vervulden. Na het eindigen dier voorlezing, riepen de geheele vergadering en alle de toehoorders drie maal: *Leve de President van Griekenland!* en dezelfde kreet werd herhaald, bij het vertrek van den President, die te paard naar zijn hotel terugkeerde.

TURKYE.

KONSTANTINOPEL den 11 Augustus. De toegevende gezindheid der Porte omtrent de gezanten van Frankrijk en Engeland, betrekkelijk de tusschenkomst dier Hoven ter bevrediging van Griekenland, op de grondslagen van het tractaat van Londen van den 6 Julij, heeft een algemeen genoegen onder de inwoners dezer hoofdstad verspreid, omdat zij het vooruitzigt oplevert van de noodlottige uitwerkselen des oorlogs met Griekenland te zullen zien eindigen. De aankomst van den Pruissischen luitenant-generaal *Von Muffling*, wiens zending naar Konstantinopel, gedurende het verblijf van den Keizer van Rusland te Berlijn, bekend werd, heeft de hoop op vrede herlevendigd; want men verzekert algemeen, dat hij belast is om aan de Porte zeer gematigde voorslagen te doen tot het herstel der betrekkingen van vriendschap tusschen Rusland en de Porte. Ten aanzien der onderhandelingen met de heeren *Cordon* en *Guilleminot*, zegt men, dat de vreedzame verklaring over derzelver onderwerp reeds is gedaan.

Het schijnt, dat de generaal *Diebitsch* met zeer veel voorzigtigheid te werk gaat; en dat hij zijne krijgsverrigtingen in de vlakten van Romelie niet zal voortzetten, bevorens zijne gemeenschappen genoegzaam te hebben gedekt en zijnen leeftogt behoorlijk te hebben verzekerd.

Men wil, dat de groot-vizier bevel heeft ontvangen om de verdediging van Schumla over te geven aan *Hussein*-pacha, die zich in den loop van voorleden jaar onderscheiden heeft door zijnen moedigen wederstand, en thans het bevel te Rudschuk voert. De groot-vizier zou zich vervolgens naar Andrinopel begeven.

Men verkondigt hier groote toebereidselen ter verdediging; de geheele bevolking der hoofdstad wordt bij een firman te wapen geroepen om tegen den vijand te trekken. Maar tot nogtoe heeft die uitroeping niet veel uitgewerkt, en men kan gemakkelijk de vrijwilligers tellen, die zich naar Ramis-Tschiflik begeven, werwaarts de Sultan, den 9den, zijn hoofdkwartier heeft overgebragt. Z. H. geloofde, dat zijne tegenwoordigheid al de gemoederen ten zijnen voordeele in geestdrift zoude ontsteken; maar de wijze, waarop de heilige standaard van Téraspia naar Ramis-Tschiflik is overgebragt, heeft al de Muzelmannen verbitterd. De Sultan deed hem voor zijn rijtuig dragen, eene nieuwigheid zonder voorbeeld, en welke de ware geloovigen, in de tegenwoordige omstandigheden, als eene onbetamelijke daad van roekeloosheid hebben beschouwd. Men zeide luide in de straten: hij deed beter van zich te voet naar het leger te begeven, dan zich dus te laten wiegen. Deze stemming der gemoederen kan den Sultan niet onbekend wezen; zijn uiterlijke was, gedurende den togt, droevig en somber. De salutschoten der Engelsche oorlogschepen in de haven van Bujukdéré schenen zijn gelaat eenigzins op te helderen, en hij heeft den kapitan-pacha dadelijk bevolen om zich aan boord dier schepen te begeven, ten einde de bevelhebbers voor hunne beleefdheid te bedanken.

De tijdingen van het leger, of liever van Andrinopel, want er bestaat geen eigenlijk gezegd groot Turksch leger meer, zijn inderdaad allerdroevigst. Men vreest, dat de groot-vizier binnen Schumla ingesloten is. Men heeft in allerijl naar *Hussein*-pacha te Rudschuk bevel gezonden om den groot vizier te Schumla te gaan verwangen, indien het nog tijd was. Jamboli is door de Russen genomen, en op dit oogenblik is *Osman*-pacha met 6.000 man op den weg naar Kirk-kilissa in aantogt om die stad te redden, indien het mogelijk is. Andrinopel wordt door *Abdurahman*-pacha verdedigd; men heeft hem eenige officieren der genie toegevoegd om er de werken te besturen.

WALLACHYE.

BUCHAREST den 16 Augustus. Onze tijdingen uit het leger loopen tot den 7 Augustus. Toen bevond zich het hoofdkwartier nog te Aïdos, en de voorhoede, onder bevel van den generaal *Rudiger*, trok tegen Kirk-kilissa, van waar een gedeelte der inwoners aan den bevelhebber der Russische voorpos en eene deputatie gezonden heeft, om hunne onderwerping aan te bieden; het andere gedeelte wilde de stad verdedigd hebben, en maakte daartoe voorbereidselen. De opperbevelhebber scheen de reserven van het leger af te wachten, die zich, den 16den, met het korps van den generaal *Krassowsky* moesten vereenigen, om vervolgens de krijgsverrigtingen met de grootste veerkracht door te zetten. De Russen vormen in de kasteelen van Aïdos, Burgas en de andere plaatsen door hen bezet, aanmerkelijke magazijnen van leeftogt. De groot vizier moet in het begin dezer maand bij den Sultan in ongenade zijn gevallen en door Z. H. teruggeroepen zijn.

(*Het vervolg op den kant van dezé bladz.*)

Deze veldoverste, die allerzorgvuldigst de bevelen is nagekomen, welke hij ontvangt alle zijne verrigtingen, ingevolge van dien, om weder aanvailender wijze te handelen, heeft thans voor zijn leven. Het zoude dus niet te verwonderen wezen, dat eene menigte pachas en rijksgrooten thans naar eene andere orde van zaken verlangden, ten einde van zulk een despotismus bevrijd te worden. De algemeene opstand der bergbewoners tegen de Porte, aan welke de Muzelmannen en Christenen vereenigd gehoorzaamheid weigeren, moet door eenen ongeden aanhanger der Janitsaren zijn aangesmookt en zoo de nadeligste gevolgen kunnen hebben.

RUSLAND.

BRODIJ den 14 Augustus. Sedert het begin van den tegenwoordigen veldtogt tegen de Turken, hebben er in het binnenste van Rusland aanmerkelijke bewegingen van troepen plaats gehad, en nog in de laatstleden maand kregen verscheidene korpsen bevel naderaan het oorlogs-tooneel voort te rukken. Deze bewegingen hebben thans opgehouden en de bevelen moeten zijn ingetrokken; waaruit men besluit, dat men de troepen, die thans te velde zijn, toereikende beschouwt, om in alle gevalle voort te varen, en dat de vrede staat gesloten te worden. Men schrijft uit de Vorstendommen, dat de Porte geneigen is om na te geven, en dat men vredes-onderhandelingen opent, die waarschijnlijk eene gelukkige uitkomst zullen opleveren, omdat de vragen van Rusland niet overdreven zijn, en dat de Porte, goed gezind zijnde, dezelve zal kunnen vervullen, zonder van staatkundige houding te veranderen, en zonder dat het evenwigt van Europa het minste veranderd.

Het verkeer op de Donau zal trekken dan tegen het voorjaar.

[Keizer *Nikolaas* heeft den graaf *von Diebitsch*, om door hem en zijne nakomelingen gevoerd te worden, den bijnaam verleend van *Sabalkanski* (*die den Balkan oversteeg*,) bij een niet minder vleijend dan treffend gesteld rescript; zoodat men evenzeer de stukken bewondert, die uit het Russische kabinet te voorschijn komen, als deszelfs werkzame veêrkracht. De grootmoedig gematigde doorziende staatkunde van den tegenwoordigen Russischen Keizer is, niet minder dan die van *Alexander den gezegenden*, boven alle lof.]

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 6 September.

NATIONALE TAAL.

De *Gazette des Pays-Bas* levert, in zijn nummer van den 8sten dezer, een *tweede medegedeeld* artikel over dit onderwerp. Na bij een *eerste* te hebben beweerd, dat de Vlaamsche taal de moedertaal van het arrondissement Brussel en dus met te meer reden die der Vlaamsche arrondissementen was, doet de schrijver, bij het tegenwoordige, den prijs uitkomen, welken de inwoners daarop ten allen tijde stelden. Zoo had, in het begin van 1814, vóór dat men om eene vereeniging van *Belgien* met *Holland* dacht, toen de Oostenrijksche generaal baron *de Vincent* gouverneur-generaal was, de bevolking van Brussel het gebruik harer moedertaal gevraagd. De zoogenaamde syndiks der negen natien en 145 oudsten der stad Brussel leverden aan de verbondene Mogendheden, in naam van de voormalige *tiers-état* der staten van Braband, een verzoekschrift in, ten einde de vorige orde van zaken te zien hersteld, en bedienden zich daarbij, onder anderen, van deze uitdrukkingen: *De volken van Duitschland ... hebben hunne landtaal eer aangedaan, en wij moeten bloozen van onze moedertaal in geene openbare acte te kunnen gebruiken.... Wij zijn nog onder het juk der Fransche taal.... De verbanning der Vlaamsche taal moet ophouden.* Zoodat het gouvernement-generaal van België, tijdens en namens de verbondene Mogendheden, bij besluit van den 18 Junij 1814, het vervaardigen van acten in het *Vlaamsch* en in het *Fransch*, veroorloofde, en toen in 1814 het tegenwoordig bestuur het gebruik der Vlaamsche taal aanbeval, zonder dit verpligtend te maken, en vóór dat nog deze maatregel tot het arrondissement van Brussel was uitgestrekt, bijna al de ambtenaren zich spoedden om zich bij voorkeur van de Vlaamsche taal te bedienen, en de inwoners der Vlaamsche arrondissementen, die naar posten dongen, dadelijk bewezen, dat hun het Vlaamsch niet vreemd was; terwijl, tijdens de invoering van de Fransche taal op hoog gezag, ingevolge het besluit van den 24 Prairial, jaar XI, binnen een jaar, na welke dagteekening men zich van dezelve bedienen moest, de notarissen op dat tijdstip bij het Fransche gouvernement een middel vroegen, ten einde zich met eene taal gemeenzaam te maken, welke zij niet kenden en niet hadden behoeven te leeren. En als des niet te min al de Vlamingers, zonder onderscheid, van toen af, contracteren, testeren en procederen moesten uitsluitend in de Fransche taal, had men meer dan een Brusselaar, die dezelve nog niet kon, barbaarscher zien schrijven of hooren spreken, dan men bij het weder invoeren van het pleiten in de Vlaamsche taal in 1823 had opgemerkt. Aan eenige oude Brusselsche advokaten, die de Vlaamsche taal waren ontwend geworden, en aan eenige jongere, die verzuimden zich op dezelve toe te leggen, had het wel aanvankelijk eenige moeite gekost, om zich even zoo welsprekend in het Vlaamsch als in het Fransch uit te drukken; maar het veelvuldig gebruik der Vlaamsche taal had deze zwarigheid reeds voor een gedeelte doen verdwijnen, terwijl de geschriften van bijna al de oude advokaten, op weinig na, zoo wel gesteld waren, als die der oude advokaten van de Hollandsche balie, en vele jonge advokaten, van welke sommige zelfs tot het Waalsche land behoorden, niet in hun nadeel voor de Haagsche balie verschijnen zouden, om er hunne pleitgedingen in de Nederlandsche taal te doen gelden.

Men had zelfs opgemerkt, dat reeds de meeste stukken der kollegien en ambtenaren te Brussel en in de Zuidelijke Provincien, over het algemeen, naauwkeuriger in de Nederlandsche taal gesteld waren, dan in de Noordelijke Provincien, en dat zij minder van die lang uitgerekte volzinnen en bastaard-woorden opleverden, welke men somtijds aan de Hollandsche schrijvers in de Nederlandsche taal ten laste legt. De zorgvuldigheid, waarmede de Belgen hunnen stijl beschaafden, zou de volmaking der Nederlandsche taal door het geheele Koningrijk bevorderen.

Het ware ook zeer te onregt, vervolgt de schrijver, dat men de Vlaamsche taal zoude willen klein achten. Allen, wie haar kennen, houden ze voor eene rijke en fraaije taal. *Asslo* zingt te regt:

„ O Neêrland, wie is u in spraak gelijk,
Zoo kort, zoo net, zoo zin-, zoo woordenrijk?"

Zij had natuurlijk, gelijk alle talen, in de onderscheidene provincien onderscheidene tongvallen, maar zekerlijk naar evenredigheid niet zoo vele verschillende als de Fransche, en wanneer men het Vlaamsch sprak en las zoo als men het schrijft, hetwelk dagelijks in de pleitzalen en op de kansels geschiedde, was men voor al de Vlaamsche gemeente verstaanbaar, en had men te naastenbij den Hollandschen tongval. Geen wonder voegt er de schrijver bij, daar de *Nederlandsche taal* hetzij men ze *Vlaamsche* of *Hollandsche* noemt, eene en dezelfde taal is. „ De *Hollandsche* taal," zegt *Ten Kate* een der Hollandsche spraakkundigen, „ is de oude *Vlaamsche* taal, en droeg voormaals algemeen, zelfs te Amsterdam, den naam van *Vlaamsche* taal. De boeken en woordenboeken, uitgegeven in het tijdperk, dat de Vlaamsche provincien in haren grootsten bloei waren, strekken ten bewijze. De Vlaamsche schrijvers verrijkten de Hollandsche letterkunde. De oudste Nederlandsche dichters en schrijvers behooren bijna allen tot de Vlaamsche provincien, en velen zijn van Brussel.

Voormaals waren verscheidene hoogleeraren der universiteiten en hervormde predikanten in Holland, door hunne welsprekendheid in het Nederduitsch beroemd, uit de Zuidelijke provincien. Even zoo was het met de voornaamste vertalers van den Bijbel gelegen. Dit was, eindelijk, tijdens onzer voormalige vereeniging tot 17 provincien, bijna geen verschil tusschen *Vlaamsche en Hollandsche spelling der Nederlandsche taal*. De taal van verscheidene oude Vlaamsche of Hollandsche dichters, bepaaldelijk van vader *Cats*, is nog de taal onzer Vlaamsche provincien. Het is bij voorkeur in de werken der oude Vlaamsche schrijvers, veel eer der dan in die der Hollandsche, dat men *het fraaiste en zuiverste Neerlandsch* vindt. Twee Hollandsche schrijvers, de geleerde *Huidecoper* en *Aschersdyk* zullen dit ten genoege bewijzen.

De Belgen bleven, het is waar, ten aanzien der stijlstaan ter hoogte, waarop zij zich bevonden, ter tijde de Hollanders dezelve gestadig beoefenden en volmaakten sedert de scheiding der zeventien provincien, bepaaldelijk sedert het tijdstip, dat België een gedeelte van Frankrijk uitmaakte. Maar de *Hollandsche veranderingen*, hoe goed zij zijn mogen, waarover men in Holland nog niet algemeen eens is, (ofschoon op gezag in de besturen en in het openbaar onderwijs werden ingevoerd,) *zijn niet verpligtend voor de Belgen*, die verkiezen mogten te blijven bij hunne oude Vlaamsche uitdrukkingen en spelregelen, welke de Hollanders, voor een gedeelte veeltijds zonder genoegzame redenen, hebben laten varen.

Integendeel blijkt het uit eenen officielen brief, in der tijd door den tegenwoordigen ambassadeur *Falck* als minister van openbaar onderwijs, geschreven, dat toen ten minste het oogmerk van het gouvernement was, om, provisioneel, de *onderscheidene Vlaamsche en Hollandsche spellingen der Nederlandsche taal* zorgvuldig te behouden, en ze schriftelijk te doen bepalen, ten einde later te kunnen dienen tot hare volmaking en verrijking, en de schrijver denkt dat het gouvernement geen ander doel heeft, dan de respective moedertaal van elk arrondissement des koningrijks te handhaven.

„ Het uitsluitend gebruik der Nederlandsche taal," dus eindigt de schrijver, „ had ongelegenheden en klagten te weeg gebragt. Het was wijs, daarin redelijkerwijze te voorzien, maar indien het gouvernement meer had toegestaan, en het vrije gebruik der Fransche taal in al de akten en pleidooijen der Vlaamsche arrondissementen toeliet, zoude men weldra, in onze dagen, den voorkeur hebben zien geven aan de Fransche taal, en de Nederlandsche taal verder zien verachten en verwaarloozen.

„ Men mag hopen, dat de Nederlandsche taal, elken dag algemeener wordende, mede zal werken, den nationalen geest te versterken, en om ons

(*Het vervolg op den kant van deze blads.*)

*** In de maand Augustus 1829, zijn binnen de stad Leyden overleden: 16 Mans, 28 Vrouwen, 19 Zoons en 9 Dochters, te zamen 72 personen.

In dezelfde maand zijn aldaar geboren 105 Kinderen als: 58 Zoons en 47 Dochters.

*** Getrouwd:

FREDERIK VAN CATZ SMALLENBURG,
Weduwenaar.
EN
FREDERIQUE ANTOINETTE SCHUTZ.

LEYDEN 3 September 1829.

Familielie en vrienden gelieven deze voor kennisgeving aan te nemen.

*** Onze waarde Moeder en behuwd-Moeder JOHANNA CHEVAL, Weduwe den Heer E. JONGENEEL, is heden morgen in den ouderdom van 70 jaren overleden. Wij beweenen de Overledene met regtmatige droefheid. De Christelijke leer trooste ons over haar verlies.

LEYDEN den 8 September 1829.

Uit naam van onze *Broeders* en *Zuster*
J. M. GUTBERLET.
J. A. GUTBERLET, geb. JONGENEEL.

*** De naastbetaanden van wijle Vrouwe JOHANNA GEERTRUIDA FRANKEN, Weduwe wijlen den Heere Ns. VAN RAALT, betuige bij deze hunne welmenende dank, voor de bewijzen van deelneming, in zake van dat sterfgeval, aan hun betoond.

*** Die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn, aan de nalatenschap van wijlen den Heer C. F. WIELE in leven *Brei- en Knoopnaaldenmaker*, op den 26 Julij l. j. overleden; worden uitgenoodigd daarvan opgave of betaling te doen, vóór primo October aanstaande, aan den Ondergeteekenden; zullende na die tijd geene pretensien meer worden aangenomen.

P. H. BROUWER, qq.

Zeist den 22 Augustus 1829.

*** De Ondergeteekenden, wonende te *Amsterdam*, en geoctrooijeerd door Z. M. den Koning, hebben de eer het geëerd Publiek te verwittigen, dat in het Magazijn van *Stafijzer* van Mej. Vrouw de Wed. *A. Zuur*, door haar Eds. Zoon J. J. ZUUR, voor ons gehouden zal worden: Dépot, der bij voortduring zeer nuttig bevondene FILTREER-MACHINES, om pomp-, regen- of rivierwater, van alle onreinheid te zuiveren; waarvan de prijs *f* 2 18; alsmede gelijksoortige voor regenwater hetwelk met looddeelen bezwangerd is: *f* 3. FILTREER-ZAKKEN voor Apothekers, Chemisten, Wijnkoopers en Likeurstookers; benevens FILTREER-LAPPEN voor Patentolij fabrikeurs, in onderscheidene grooten.

KORTMAN EN ZOON.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

Jarger hoe meer van het vreemde los te maken. Eene meerdere eenheid van taal-eigen zoude meer gelijkvormigheid in de administratie brengen, de onderlinge gemeenschap in het koningrijk gemakkelijk maken, en de broederlijke vereeniging tusschen alle de inwoners der zuidelijke en noordelijke provincien bevorderen."

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatste zijn in Texel binnengekomen F. H. Zeylstra, L. Wildschut, D. G. Doeksen en A. Hulsen, van Surinamen, J. W. Davids, van New-Orleans, de laatste is na visitatie van de quarantaine ontslagen. J. de Jong, K. B. Tippema en E. H. Pekelder, van Londen, en J. Deddes, van Oleron.

Uitgezeild uit 't Vlie J. K. Bolhuis, naar Petersburg, A. Franszen, naar New-Castle, J. H. Thomsen, naar Hull, R. Sap, J. J. Heuvel, H. Gerdens, H. H. de Weerd, Jr., D. Rijkers, A. J. Wijkman, G. G. Bakker, T. T. Borst en J. M. Lehl, op avontuur.

Kapt. Zeylstra rapporteert, dat den 23 Julij, te Surinamen gearriveerd is J. E. Schneebeeke, van Amsterdam, en den 3 September op de hoogte van Douvres gepasseerd te zijn W. Blom, *Prins van Oranje*, naar Batavia.

Door den Loodsschipper C. J. Duinker, is in goeden staat gepraaid op de hoogte van Beveziers den 3 Aug. A. J. Colas, van Antwerpen naar New-York, en den 7 Sept. C. Eveling, van Pernau naar Port à Port.

Den 9 dezer is door Kapt. L. Wildschut in de hoofde, gezien een Kof, tonnende N°. vlag R. 194.

Het schip *the Fountain*, Kapt. A. Baldry, van Riga naar Amsterdam, is den 27 Aug. lek en met verlies van anker, kabel, zeilen, verschansingen enz., te Cuxhaven binnengeloopen, moest lossen.

Het schip *de 3 Gebroeders*, Kapt. D. D. de Jonge, van Dantzik naar Caën, was den 30sten, en de schepen *de Goede hoop*, Kapt. H. F. Klein, van Amsterdam naar Bourdeaux, *Heinrich Adolf*, Kapt. A. D. Alves, van Bremen naar New-Orleans, en *Emanuel*, Kapt. J. Jörgen Clausen, van Sundswall naar Cherbourg, den 30 Aug. op de hoogte van Dungeness.

Het schip *Lexington*, Kapt. David, van Georgetown naar Amsterdam, is den 25., en de schepen *the Mariner*, Kapt. Ireland, den 11 Julij van Rio de Janeiro naar Pe ersburg vertrokken, en *Agnes*, Kapt. E. Harding, de Cowes naar Marianas naar Petersburg, den 26 Aug. binnengeloopen; de twee eerste hebben den 30. dito derzelver reize voortgezet.

E. E. Valk, Jr., J. S. Okkes, J. J. Kiers, J. C. Reus en E. J. Jaski, naar Riga, R. J. de Jong, G. R. Engelman en J. W. Overmeer, naar Koningsbergen, A. H. Bekkering en J. J. Jaski, naar Dantzig, H. Claussen, naar Swenburg, J. H. Boije, naar Aalburg, J. Engeland, naar Kiel, M. P. Bioness, N. Harris, B. Behrens, H. H. Ottens, A. M. Ridderwold, H. L. Kok, G. Jacobsen, P. E. de Jonge, J. Petersen, J. Larsen en A. B. Visser, naar Noorwegen, H. van Ehre, naar Bremen, J. T. Berding, naar Memel, C. Matzen, naar Gothenburg, W. Zuidhoff, naar Bergen, J. D. Zielcke, P. G. Karst, J. F. Schultz, W. Memen, D. H. Dade, E. Volkers en H. A. Jongbloed, naar de Oostzee, K. L. Dominé, A. Ferman en A. Lukje, naar Dramme, G. J. Postema en J. C. Lukje, naar Drobach, A. J. Haasen, A. K. de Weerd, R.